

6. Ständigt som vårens blommar
 Slog hans färlig ut.
 Men med sommarens rosor
 Tog den höfslig stut.
 Kanste, när han ser den
 Sprida ut igen
 Sommar han till vårens
 Uppå vagnen ut i den.

5. Att jag i min enfald
 Trödde honom så
 Att jag i min enfald
 Trödde honom så
 Att jag i min enfald
 Trödde honom så
 Att jag i min enfald
 Trödde honom så

4. Edvin jag är en
 Sommar jag är en
 Sommar jag är en
 Sommar jag är en
 Sommar jag är en
 Sommar jag är en
 Sommar jag är en
 Sommar jag är en

3. Det är en sommar
 Det är en sommar
 Det är en sommar
 Det är en sommar
 Det är en sommar
 Det är en sommar
 Det är en sommar
 Det är en sommar

1. Men på andra ställen förde
 Jag den sommar
 Jag den sommar
 Jag den sommar
 Jag den sommar
 Jag den sommar
 Jag den sommar
 Jag den sommar

2. Jag hastigt uppdröte en oskyldig tårna,
 Stor glädje för fader och moder jag var:
 Guds ord jag mig lärde och hörde så gerna,
 Min frälsman alltid i hjertat jag bar.
 Jag djefwulens list
 Ej kände förwigt,
 Att människan draga från vår Herre Christ.

3. En yngling mig älskade dmt och med ära,
 Han bad mig trolofwar sitt hjerta och hand.
 Han sade: „Om Gud vill mig lyckan beskära,
 Vi skola snart fästas med äkenskapsband.“
 Han pengar kopspar,
 Och tänkte att snart
 Att ej föpa hemman och ha det så rart.

4. Men wid samma tiden det hastigt sig hände,
 Då wi så oskyldige lesde i ro,
 En främmande herre helt stödtligt anlände,
 Och satte sig ned i vårt grannskap att bo.
 Främden han var,
 Och sterna han bar,
 Och för genom byn i fartet alla dar.
 No 501.

D älskade, mitt lif, min själ,
 Hur wäl jag wet att dig värdera;
 Hur jag dig älskar! — Och likwäl,
 Jag wille älska dig än mera!

Herden.

S kogs-Gud! Unna mig att finna
 Någon ännu herdinna,
 Som ej flyr mig, när jag nalkas,
 Att i samma skugga swalkas,
 Som sin hjord ej från mig lockar,
 När jag lbf åt henne plockar,
 Som sin hand ej från mig rycker,
 När min ämhet henne trycker.

Herdinnan.

2. Skogs-gud! Unna en herdinna,
 Att en trogen herde finna,
 Som ej glad på fältet spritter,
 När hon tårdd hemma sitter,
 Som ej tjust sig fransar knyter
 Af de blommor, hon ej bryter,
 Som ej härryckt slöten spelar
 Fastän hennes samjud felar.

Skogs-Guden.

3. O hwil flyn I så hwarandra,
 Födde att tillsammans wandra.
 Delen ämt hwarandras öden,
 Delen troget sjelfwa öden:
 Dygden skall er glädje flydda,
 Ölsdjen edra rättter frydda;
 Sorgen skall ej hitta skället,
 Der er ämhet reste tjället.

Säljes för 2 s. Wankö i Bengelii Boklädör i Upsala och
 Carlstad. — På samma ställen säljas stycken eller i parti
 många hundrade flaa wisar och historier. De minst 24 ark
 fäpas, erbjudas de till hälften af det påträdta priset, men wid
 handel af flera böcker, erhållas de till ännu lindrigare pris.

Upsala, Em. Brugelius, 1832.

GS 1663

En mycket uppbygglig och hjertdrande
 W i s a ,

författad och afsiungen i fängelsat, af Pigan Brita
 Olsdotter, natten förrän hon utfördes till af-
 rättsplassen bredwid Wasmoldsa Gästgäwaregård
 i Småland.

Statt stilla du flicka, och se dig wäl före,
 Besinna hur farligt i werlden det är:
 Det goda du tänke, du tale, du gde,
 För allting du fly alla onda begär!
 Besinna dig wäl,
 Och äkta din själ,
 Ly snarligt tillstundar ett ewigt farwål.

1. Jag hastigt uppdröte en oskyldig tårna,
 Stor glädje för fader och moder jag var:
 Guds ord jag mig lärde och hörde så gerna,
 Min frälsman alltid i hjertat jag bar.
 Jag djefwulens list
 Ej kände förwigt,
 Att människan draga från vår Herre Christ.

3. En yngling mig älskade dmt och med ära,
 Han bad mig trolofwar sitt hjerta och hand.
 Han sade: „Om Gud vill mig lyckan beskära,
 Vi skola snart fästas med äkenskapsband.“
 Han pengar kopspar,
 Och tänkte att snart
 Att ej föpa hemman och ha det så rart.

4. Men wid samma tiden det hastigt sig hände,
 Då wi så oskyldige lesde i ro,
 En främmande herre helt stödtligt anlände,
 Och satte sig ned i vårt grannskap att bo.
 Främden han var,
 Och sterna han bar,
 Och för genom byn i fartet alla dar.
 No 501.

7. Men då skal jeg svara:
 „Jag vill att jag bli
 En blott blomnings-riden
 (Den är snart förbi!)
 Men du ej bli hos mig
 Såder vintern än:
 Flyg då fring som fläsk,
 Och skrivan som du.”

—♦—

D r ö m m e n.

3. Jag drömde att jag henne såg,
 Sten som i Ryn en vacker flerna;
 I hvarje bild den godhet såg,
 Men jag sett ofta, ser så gerna.
 Jag vaktade: min dröm var sann;
 Jag godhet i dess bildar fann.

2. Jag drömde att hon sat en gång,
 Smid min sida för att bära,
 Min citras toner och min sång,
 Som ryktes hennes hjerta röra.
 Jag vaktade: hon sat hos mig.
 Och sade bmt: „Jag tadar dig.”

3. Jag drömde att ut en lund
 Gbtrulligen vi begge gingo;
 Mitt med hvarst seg, i hvarje stund,
 Att i blom nya dansor fingo.
 Jag vaktade: jag väsktet sig,
 Och jag wi hennes sida gick.

4. Jag drömde att hon tykte mig;
 Att ill mitt bröf jag henne tyckte,
 Och wadnapsfullt, ja innerlig;
 Men att hon sig istän mig tyckte.
 Jag vaktade: min dröm var sann;
 Men hade sigt och hon skrivan.